

но той си казалъ на ума, че късно е вече, защото четата ѝ вече въ селото имъ.

Това чулъ и партизанина Ради. Послѣ това той взелъ месото и яйцата и ги донесълъ въ кѫщата на Петка Недѣлковъ, гдѣто се били располагали капитанитѣ: Набоковъ, Бояновъ, Горановъ, Константинъ Поповъ, Айтозлийчето и свѣщенника черногорецъ. Той най-напрѣдъ отишълъ въ дюкяна да ги дира, но отъ тамъ го завелъ въ кѫщата на Петка Недѣлковъ нѣкой си Тишевъ партизанинъ, който му казалъ, че вуйка му билъ Окр. Управителъ въ гр. Варна. Слѣдъ това всички настѣдали, свѣщенника исчелъ молитва и захванали да ядѣтъ. Отворилъ се по между имъ разговоръ: какъ пристигнали благополучно, че капитанина на паракода билъ много добъръ, давалъ на момчетата хлѣбъ и тютюнъ безъ пари и ги чакалъ въ морето чакъ до гдѣто дошли въ селото. Горановъ го пакъ попиталъ: като какъ сѫ станали изборитѣ за народни прѣставители? Избрали ли се е Константина Поповъ отъ с. Дюргелии и да ли се е върналъ отъ София. Той на това му отговорилъ: че не знае нищо по това, защото не се занимава съ тѣзи работи. Слѣдъ като се навечеряли станали всички за да обиколятъ момчетата, така сѫщо забрали и него и отишли по всичките дюкяни, распитвали момчетата да ли сѫ яли хлѣбъ, ястие, получили ли сѫ патрони и пушки; нѣкои казвали, че получили, а други пакъ че не получили. Въ това врѣме обвиняемия Ботю Ив. Воденичаровъ рѣкълъ на Боянова: „На този получилъ едно писмо отъ Созополь“. Попиталъ го Бояновъ: „какво е това писмо“, той му расправилъ съдѣржанието, като сѫщеврѣменно прибавилъ, че късно е вече и ако би било по рано щѣли да го испѣлнятъ. Отъ тамъ отишли пакъ въ дюкяна на Христодулъ Яневъ. Капитанъ Набоковъ, Горановъ, Тишевъ, К. Поповъ и други нѣколко души черногорци съблѣкли се и лѣгнали да спятъ. Отъ тѣхъ Горановъ, К. Поповъ и други лѣгнали на чантата, която отъ по прѣди Набоковъ носѣлъ. Този послѣдниятъ като видѣлъ, рѣкълъ имъ: „какво правите Бояне мои? Това е динамитъ“. Да ли обаче въ нея е имало динамитъ, той не знаялъ, тази чанта била плетена, Набоковъ носелъ само единъ револверъ. Той думалъ на всичките момчета да се пригответъ и подсушатъ, защото може би да се срѣщнатъ вече съ неприятеля и да се ударятъ и така нѣкое отъ момчетата почнали да си нагласяватъ патрони, други пъкъ пушкитъ. Той